

CIPRIAN FLAVIUS TERINTE

Presbiter, Biserica Pentecostală
„Vestea Bună” din București

**Atunci Petru
s-a apropiat de El,
și i-a zis:
„Doamne,
de câte ori să iert
pe fratele meu
când va păcătu
împotriva mea?
Până la câte ori?”
Isus i-a zis:
„Eu nu-ți zic până
la câte ori, ci
până la câte sute
de ori câte sute.”**

Matei 18:21-22

Pilda robului nemilostiv (2)

(continuare din nr. 7-8)

CARACTERISTICILE PRINCIPALE ALE NOULUI LEGĂMÂNT

Noul legământ are trei caracteristici principale.

Prima dintre ele este însușirea interioară a poruncilor lui Dumnezeu de către popor. În Vechiul legământ, poruncile lui Dumnezeu erau scrise pe table de piatră (în primă fază) și, deci, acționau din exteriorul individului, aducându-i „cunoștința păcatului”, după exprimarea Sfântului Pavel (Rom. 7:7 și urm.), instrucțiunile pentru ispășirea lui temporară, dar și cunoștința voii lui Dumnezeu. În Noul legământ, însă, Dumnezeu nu își mai scrie poruncile pe niște lespezi, ci chiar în inimile membrilor poporului Său.

A doua caracteristică a Noului legământ este cunoașterea lui Dumnezeu. Într-adevăr, cunoașterea lui Dumnezeu în Vechiul Testament a fost accesibilă în diferite moduri, dar au existat și perioade lungi de ignoranță spirituală. Mai târziu, cunoașterea poruncilor lui Dumnezeu a devenit apanajul castei preoțești și a cărturarilor din sinagogi, o cunoaștere rezervată celor inițiați, în timp ce oamenii de rând erau chiar disprețuiți pentru lipsa lor de cunoaștere (Ioan 7:49; 9:34). Acum, însă, orice credincios, ca părtaș al acestui legământ, deține cunoașterea poruncilor dumnezeiești suficientă pentru a-și mântui sufletul și a mărturisi altora despre credința sa.

A treia caracteristică a legă-

mântului promis în Ieremia 31 este iertarea păcatelor. Este clar faptul că această iertare este posibilă doar prin ispășirea pe care Mântuitorul a realizat-o odată pentru totdeauna, de aceea ea nu trebuie limitată doar la un moment unic din viața credinciosului. Dumnezeu, prin Noul Legământ, îi promite poporului Său iertarea zilnică pentru păcatul mărturisit și, deci, posibilitatea unei continue reconcilierii cu El.

Este clar faptul că părtașii acestui legământ sunt creștinii, care formează noul Israel al lui Dumnezeu și care beneficiază de cele trei mari binecuvântări amintite mai sus. Observăm faptul că și în acest text, Sfânta Scriptură ne arată legătura dintre iertarea lui Dumnezeu și potențialul spiritual pe care îl conferă intrarea în legământul cu Dumnezeu. Interiorizarea legilor și a cunoașterii lui Dumnezeu face posibilă experimentarea continuă a iertării lui Dumnezeu și practicarea ei în relațiile cu semenii. De aici înțelegem și faptul că ori de câte ori îi iertăm pe frați, o facem pentru că Dumnezeu, în bunătatea Sa, ne-a iertat mai întâi, iar asta înseamnă că meritele nu sunt ale noastre. Iertarea pe care o acordăm altora provine din iertarea acordată nouă de Dumnezeu.

IERTAREA LUI DUMNEZEZU ESTE NECONDIȚIONATĂ

Continuând cercetarea trăsăturilor iertării lui Dumnezeu, pe care trebuie să ni le însușim atunci când iertăm, se mai poate